

ringen fremstilles af, indføres fra Udlandet, medens største Parten af, hvad Smør fremstilles af, producerer vi selv, hvorfor ogsaa mange flere er beskæftiget ved Smøriudstrien. Men det ene er selvfølgelig en Industri som det andet. Hvis man vil kalde det at producere Sukker for en Industri, hvorfor er det at producere Bacon det saa ikke ogsaa? I erhvervsmæssig Henseende er der ingen Forskel mellem Landbruget og alle de andre større eller mindre industrielle Virksomheder, som findes her i Landet.

Jeg kan sige, at vi selvfølgelig fra Landbrugets Side overalt, hvor Samarbejde er naturligt — og det foregaar næsten hver Dag, naar vi udveksler vore Varer og træder i Handelsforbindelse med hinanden —, til enhver Tid er villige til at deltage i et saadant Samarbejde. Men det, vi ikke ønsker at komme ind paa, er at opretholde en kunstig Beskyttelse for enkelte industrielle Virksomheder, fordi vi anser det for usundt først og fremmest for den paa-gældende Industri, men ogsaa for hele Samfundet. Som jeg tidligere har fremhævet, har vi her i Landet livskraftige, konkurrencedygtige Industrier, som vi med Beundring og Stolthed ser hen til. Uden at jeg ønsker at trætte Forsamlingen, tør jeg maaske nævne et Par Eksempler. Fra Landbrugets Side beundrer vi i højeste Grad det, den danske Industri leverer til os. Vi har den Opfattelse, at der er intet Sted, hvor Industrien fremstiller saa gode Plove og Radrenserer som her i Landet, og det kunde aldrig falde os ind at henvende os andetsteds, naar det gælder disse Artikler, fordi vi ved af Erfaring — de Landmænd, der har været i Udlandet og har haft Lejlighed til at drage Sammenligninger, har faaet denne Opfattelse underbygget —, at den bedste Radrenser til Roemarken findes her i Landet, den købes ikke noget andet Sted. Selvfølgelig kan der være andre Ting, som Udlandet fremstiller bedre, og der mener vi med fuld Ret at kunne forbeholde os Adgang til at købe disse Artikler andetsteds.

Jeg kan ogsaa sige, at vi fra Landbrugets Side med den største Beundring hører, at vi her i Landet fremstiller de bedste Kølemaskiner, at de faa Fabrikker, vi i saa Henseende har, fremstiller Kølemaskiner, der sælges over hele Verden, i Amerika, Afrika, Japan og til alle Lande her i Europa. Disse Fabrikker er i Stand til at konkurrere, ikke fordi man kan sige, at vort Land er særlig egnet til at fabrikere Kølemaskiner, men fordi de har haft den tekniske og merkantile Dygtighed, der er nødvendig, naar en enkelt Erhvervs virksomhed skal udvikle

sig til at blive konkurrencedygtig. Vi har her i Landet uden nogen som helst Beskyttelse Industrier, der producerer Cement, Superfosfat, Olie, Margarine, vi har Skibsbyggerier og Teglværker og endnu flere. Det er nogle af vore mest fuldkomne Erhvervs virksomheder, store Erhvervs virksomheder, der er fuldkomne baade i teknisk og kommerciel Henseende. De afgiver Brevet for, at der er Betingelser for Industri, uden at der er kunstig Hjælp.

Vi hilser — det ønsker jeg at sige, og jeg beklager meget, om mine Udtalelser forleden skulde være blevet misforstaaet i saa Henseende —, vi hilser fra Landbrugets Side enhver konkurrencedygtig Industri velkommen til Side om Side med vor største Industri, Landbruget — det er det jo dog i hvert Fald i Øjeblikket — at være med til at erhverve udefra til Gavn for hele Samfundet. Men vi tror ikke paa, at Vejen dertil er den, at man spærrer Hjemmemarkedet af for at kunne være alene om at udnytte det. Saa længe visse bestemte Dele af den danske Industri — det er heldigvis langt fra hele Industrien —, de, der repræsenterer Kapitalen, de, der repræsenterer Ledelsen, og desværre, synes det, ogsaa nu de, der repræsenterer Arbejderne, tror, at de kan vinde frem ved at vinde Sejre i denne Sal, saa længe tror jeg slet ikke paa, at de vinder frem. Det er ikke her i Salen, ikke gennem politiske Afgørelser, at et Erhverv vinder frem, det er paa en helt anden Maade — det har vort Erhvervslivs Udvikling saa mange talende Eksempler paa.

Som jeg sagde, forrige Gang jeg havde Ordet, og som jeg vil tillade mig at gentage, det, det efter min Opfattelse drejer sig om for Industrien, er, at baade Lederne og Arbejderne hver især og i Fællesskab kæmper den Kamp igennem, som skal kæmpes, og som alle Erhverv i Øjeblikket er ude i. Det nytter ikke at opstille visse Fordringer og saa kræve, at Livet skal rette sig derefter; vi kommer til at indrette vore Krav efter de Vilkaar, Livet byder. Det er min Overbevisning, at det Folk, som først lærer dette, vil komme foran alle de andre, foran paa Vejen ud af Vanskelighederne og foran paa Vejen til gode økonomiske Levevilkaar for alle indenfor Samfundet.

Den Nyprotektionisme, som i vore Dage søger at rejse Hovedet, begrundes paa forskellig Maade, men navnlig er der tre Begrundelser, som vi Gang paa Gang møder. Den ene Begrundelse er denne, at her er ikke Tale om Protektionisme i almindelig Forstand, men om en midlertidig Kriseforanstaltning. Den anden Begrundelse er